

PROA DE PALAMOS

N.º 110 - Septiembre-Octubre 1975

Depósito Legal: GE-176 - 1965

P 1975 - 009 - n.º 10
010

TRAMONTAN

**MUEBLES
ARTESANIA
DECORACION**

Sala de Exposiciones

Construcción y restauración de
muebles de todos los estilos
Proyectos de decoración en general.
Tapicerías, fundas, cortinajes
Lámparas, etc.

Avda. Generalísimo, 61 - Teléfono 314485

PALAMÓS

Estant aquest número a punt d'entrar en màquines, s'ha esdevingut la mort de S. E. el Cap de l'Estat, Generalísimo Franco.

La nostra Revista s'absté de donar informació detallada sobre aquest luctuós esdeveniment de tan immensa repercuSSION, per tal com el lector ja n'ha estat àmpliament i puntuallment informat per la televisió, la ràdio i la premsa diària.

PROA DE PALAMÓS es fa ressó del sentir general davant la desaparició de l'home que, amb un rigorós i personal sentit de consagració a la seva tasca de governant, ha conduit el país durant trenta-sis anys, de 1939 a 1975; un període singularment atapeït de dificultats de tota mena, interiors i exteriors, en el que destaca la guerra del 1939 que la ferma actitud de Franco ens va estalviar.

Amb Franco s'acaba una època i un estil que queden fondament marcats en el país i en la història, i comença una nova jornada en l'alba de la qual PROA fa fervents vots per a que la monarquia que Franco ens ha llegat, personificada pel Rei don Juan Carlos, avanci, amb la participació democràtica del poble, per camins de concòrdia, pau i benestar.

PORTADA

Agermanament de l'Ametlla de Mar i Palamós. Acte de nominació del carrer Ametlla de Mar.

Foto Crosa

Els joves

La joventut d'avui sembla estar convençuda que les generacions de joves que els han precedit eren submises com xaiets a l'autoritat paterna i que l'actual protesta juvenil és una cosa nova que ells han inventat. Potser els costaria de creure que, de fet, totes les generacions, entre els quinze i els vint-i-cinc anys, han tingut una actitud de desaprovació, inconformitat i revolta envers els grans. És com una llei biològica, tan vella com tenir fills joves. És cert, no obstant, que l'actitud contestataria del jovent d'ara es manifesta de manera molt més oberta, sorollosa i espectacular.

Abans, l'autoritat paterna figurava com una institució intocable. Els fills no intentaven pas enderrocar-la, però feien la seva, per poca personalitat que tinguessin. Els fills sempre han estat desobedients i rebels. Això no ve d'ara. La diferència és que abans ho eren individualment i sense publicitat. Fou tot just acabada la guerra del 39 quan es produí l'explosió que posà al descobert una protesta que estava soterrada i que les conseqüències de la guerra inflamaren i estengueren ràpidament.

Ara la joventut està més o menys organitzada i compromesa en aquest moviment protestatari que, en general, consisteix —igual que la protesta sorda de les generacions precedents— en trobar sistemàticament mal fet el que han fet els grans. La conseqüència forçosa és voler-ho canviar, a vegades destruint convencionalismes, sovint posant simplement ajugut el que estava dret i viceversa. Són manifestacions de la revolta dels joves, entre altres, l'oberta insubmissió als pares, l'emancipació de la família, la desvaloració de la virginitat femenina, l'extensió de les relacions sexuals, el destapament de l'homosexualitat, la cançó, la total despreocupació pel què diran. I, contra les cares afaitades, barbes; contra la corbata, l'espirtregament; contra els vestits planxats, els vestits espellifats; contra els locals ben iluminats, els locals tenebrosos; contra els cabells curts, les llargues cabelleres; contra les regles de capteniment en societat, pocs complimentos. (La llista precedent és sols això: una llista. No jutja res.)

Tots aquests sumands i altres de més espinosos, uns buscats i altres sobrevinguts com una plaga (la delinqüència juvenil, la droga), vénen a formar la massa de la protesta dels joves contra la societat que han trobat. Remarquem, tot passant, que al costat de canvis que posseeixen entitat n'hi ha d'altres que són d'una commovedora puerilitat.

Certament, tenen raó de protestar. Els grans no ho hem fet gens bé: No podem sentir-nos orgullosos del món que deixem als nostres successors; un món ben gal·dós, convulsionat per guerres inhumanes i tota mena de violència, desavinences i manca de solidaritat, on uns pocs tenen de tot i de sobres i la majoria no pot alimentar-se com cal. Tampoc ho van fer bé els que ens precediren i tampoc sabem si el procediment que han adoptat els joves d'avui per a millorar les coses és encertat o no. Està per veure.

També, per a molts de nosaltres, quedarà per veure quina mena de món deixaran els joves d'ara —convertits al seu torn en regidors— a la generació que ells hauran engendrat.

Cal esperar que darrera les barbes, cabelleres, braçalets i vestits esfilagarsats, la joventut d'avui es mogui seriosament vers una reforma positiva de la societat. Això d'ara se'ls acabarà i s'hauran d'anar enfrontant amb el rellevament. Llavors gravitarà sobre llurs espalles la responsabilitat d'anar per construir un món millor si veritablement llur jovenívola i espectacular protesta tenia un sentit i un contingut de matèria útil.

Naturalment, entre els joves i els ja situats s'aixeca un mur d'incomprensió mútua i fins d'hostilitat portades a extrems que els fan aparentar ignorar-se els uns als altres talment com si no tinguessin interessos comuns ni res a dir-se. Per poc que s'ho mirin amb una mica de bona voluntat se'ls farà evident que els contactes i els intercanvis d'idees entre els dos estaments són necessaris si uns i altres volen desfer malentesos i assentar uns punts mínims de coincidència que, sens dubte, existeixen.

És ben clar que estem senyalant el diàleg com a únic camí cap a un clima de comprensió i tolerància entre els que pugen i els que els hauran de fer pas sense retards injustificables.

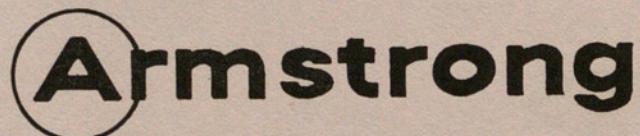
PROA DE PALAMÓS

REVISTA MENSUAL - *Organ de la Casa Municipal «Villa de Palamós»*

Director: LUIS BOFILL SERRA - Redacció y Administración: Ave María, 3

Dep. Legal: GE-176-1965 - Imp. Grassot - Londres, 16 - Palamós - Precio del ejemplar: 15 Ptas. - N.º 110 - Septiembre-Octubre 1975

P-1975-009-n110
010

CORK ESPAÑA, S. A.

TODOS LOS PRODUCTOS DEL CORCHO

PALAMÓS

ASCENSORES

MONTACARGAS

Enrique Cardellach y H^{nos} S.A.

INGENIEROS INDUSTRIALES

SUCURSALES:

GERONA

Plaza Catedral, 1
Tel. (972) 20.32.33
Tel. (972) 20.02.21

TARRAGONA

Calle Rebolledo, 15
Tel. (977) 21.35.91

OFICINAS:

Calle Casanova, 27
Tel. (93) 254.50.08 (5 líneas)
BARCELONA - 11

Fábrica en BADALONA:

Calle Baldomero Solá, 64
Tel. (93) 387.11.08
Tel. (93) 387.03.08

Servicio Técnico en PALAMÓS: Calle José Antonio, n.º 1 - Tel. (972) 31.54.62

Palamós en un mes

S'Alguer

MENTRE EL PROCEDIMENT LEGAL AVANÇA

Un petit raig d'esperança s'havia insinuat en l'ànim dels ocupants de les casetes de S'Alguer al veure que havia passat la data del 19 de setembre, termini dels cinc anys, i no havia succeït res. Aquest tímida respirava durar poc. A primers d'octubre cada un dels ocupants va rebre una comunicació de la Jefatura de Costes de Catalunya (MOP) comunicant-li que, vençut el termini de cinc anys concedit per l'OM de 18-9-70 per a enderrocar la respectiva caseta, sense haver complert aquella ordre, és de llei que la demolició sigui realitzada per l'Administració i a càrrec de l'ocupant, al qual es concedeixen 30 dies per a desallotjar la caseta i retirar el que li pertanyi.

L'esperança que alguns havien posat en la força tutelar de la declaració de «paratge pintoresc» feta per decret del Ministeri d'Educació i Ciència del 15-9-72, també s'ha evaporat. La DG del Patrimoni Artístic i Cultural (MEIC) ha fet causa comú amb el MOP al desestimar en data 18-9 la sol·licitud de l'Ajuntament de Palamós que invocava aquell decret. Fonamenta la negativa en que les sentències del Suprem són confirmatòries de l'ordre de demolició i aquesta s'ha de complir; que en tot cas correspondria al MOP sol·licitar al Consell de Ministres la suspensió de l'OM; que no hi corren les circumstàncies excepcionals exigides, i que la declaració de paratge pintoresc «aparte ser posterior a la orden de demolición, en ningú caso fue determinante de la declaración de paraje pintoresco de una gran parte de la costa de Gerona». Aquesta última raó ens sembla de poca consistència, si és que l'entenem bé.

A mida que s'acosta la data del 20 de novembre, que la Jefatura de Costes de Catalunya ha fixat últimament per a l'execució de l'ordre d'enderrocament de les casetes, es fa més intensa l'activitat per a mirar d'aconseguir que se suspengui la destrucció.

A una comissió de regidors del nostre Ajuntament, presidida pel senyor Moral, alcalde en funcions, que per altres assumptes anà a entrevisitar-se amb el titular de la Jefatura de Costes de Catalunya, senyor González Isla, aquest es manifestà molt terminant sobre la qüestió S'Alguer: que un cop vençut el terme fixat, s'executarà l'ordre.

A la premsa ha aparegut una «Crida urgent per a salvar Cala S'Alguer» demanant adhesions a una carta que s'adrecerà al senyor Ministre d'Obres Públiques. La carta contindrà els següents punts: a) Invitació al senyor Ministre a visitar S'Alguer; b) Llista d'entitats i organismes que s'han manifestat favorables a la conservació de les casetes; c) invocar la declaració de paratge pintoresc; d) demanar que se suspengui qualsevol decisió fins la visita del Ministre.

L'Ajuntament també desplega tots els recursos legals en un darrer es-

forç per a evitar l'enderrocament de les casetes, recopilant informes de persones expertes en paisatgisme i, especialment, un informe del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears, per tal de presentar-los a la D.G. del Patrimoni Artístic i Cultural, i al mateix temps aportar un reforç al recurs formulat per l'Ajuntament davant del Consell de Ministers, sol·licitant la suspensió de l'Ordre Ministerial d'OP.

Comprendem molt bé que, abans no es produeixi l'irremediable, l'Ajuntament faci ús de tots els mitjans de que disposa i també comprenem que els ocupants de les casetes demanin adhesions a una carta de súplica al Ministre. Desitgem que aquestes gestions donin un resultat favorable i aconsegueixin llur objectiu. Ara bé; sense sentimentalismes, amb seca objectivitat, tocant de peus a terra, no podem evitar els dubtes que ens envaeixen sobre l'eficàcia que, en aquests moments, pugui tenir una carta-invitació al senyor Ministre i un

informe del Col·legi d'Arquitectes. El recurs davant del Consell de Ministers té una viabilitat legal però, segons sembla, la facultat del C. de M. de suspendre una sentència del Suprem es reserva a casos molt excepcionals i no ha estat mai utilitzada. Voldriem equivocar-nos i que la descarnada perspectiva que acaben d'apuntar es disolgués en notícies satisfactoriòs.

Si el curs del procediment legal resultés indeturable, el que passaria a ser motiu de preocupació seria el futur de S'Alguer. Seria víctima d'una urbanització que s'està gestant per aquells indrets? Els propietaris de la finca de sobre S'Alguer es quedarien quiets? Quedaria S'Alguer en un estat d'incúria ensenyant tristament els fonaments de les desaparegudes casetes?

Nosaltres creiem que llavors l'Ajuntament podria fer molt per un S'Alguer que fos de tots.

L. BOFILL

Y VUELTA A EMPEZAR

Confesamos que andamos totalmente perdidos en cuanto se refiere al puerto de Palamós y su problemática. Durante los últimos veinticinco años ha sido un constante hacer y deshacer proyectos, como una moderna tela de Penélope burocrática. Cada equipo de OP ha tenido su visión propia sobre lo que conviene hacer para mejorar el puerto de Palamós, por supuesto, una visión no coincidente con la del equipo anterior. El resultado final está a la vista: se reparó y consolidó el dique de abrigo. Nada más.

Ultimamente hubo el proyecto, promovido por el Club Náutico, de una dársena deportiva que con su muelle norte delimitaba un espacio para dársena de pesca. Después de las vicisitudes consiguientes, el proyecto fue retirado por presión del propio MOP.

La cosa ha vuelto a cero. Pero subsiste un problema que reclama una solución urgente: una dársena abrigada para la flota pesquera y barcos de pasaje, cuyas unidades se ven obligadas a estar fondeadas a la gira o amarradas en precario en el muelle comercial. El Ayuntamiento, consciente de esta necesidad, convocó hace poco a los representantes de la Cofradía de Pescadores, Cámara de Comercio y consignatarios, para un cambio de impresiones con miras a la preparación de un nuevo proyecto de dársena pesquera y adecuación del muelle comercial.

Otra vez se parte de cero. Es cierto, pero el asunto no admite pasividades. Hay que moverse. Deseamos que esta iniciativa cuente con la conformidad de todos los afectados y le quepa la suerte de alcanzar la realización.

AYUNTAMIENTO

Resumen de los acuerdos principales y de interés general adoptados últimamente por la Corporación Municipal.

Criticos

Muchas veces he pensado que falta y hace falta una clase de críticos: el crítico de noticias. Existen críticos de deportes, con un conocimiento profundo, a veces menos, de lo que es el fútbol y ello les permite escribir y hablar del deporte o sea del fútbol; hay críticos de arte, que parece que es un campo poco diversificado puesto que todos son difíciles de entender y sólo sabe lo que escribe un crítico de pintura otro crítico de pintura; críticos de teatro y de cine que van gratis a ver los estrenos; críticos de toros con su vocabulario de verónicas y astados y rehiletes, y hay críticos de televisión que nunca coinciden con los televidentes y así cuando ellos dicen que el programa equis es genial, el programa equis empieza a figurar a la cabeza de las listas de peores y etcétera, etcétera. Hay críticos para todo, pero, ¿ha leído usted alguna vez críticas de las noticias que se publican en la prensa? No. ¿Se le ocurrirá a usted alguna crítica ante una noticia como «Vino manchego para Alemania y Francia»? Pues seguramente no, porque quizás no le preocupe mucho el asunto, pero si usted tuviera inquietudes críticas empezaría a preguntarse: ¿Y de qué zona de La Mancha es ese vino? ¿Es blanco o tinto? ¿Cuántos grados tendrá? ¿Irá en garrafas de 100 litros o en buques-tanque? ¿A cuánto saldrá el litro? ¿A qué ciudades alemanas y francesas va destinado? Y un sin fin de preguntas que a uno se le han ocurrido al hilo de la noticia. Luego, la agencia que la proporcionó ha pecado de laconismo y brevedad excesivos. Una noticia ha de responder, al darla, a todas las preguntas que un honrado y cuidadoso lector pueda plantearse. Con ello tendríamos periódicos de 250 páginas que, al utilizar más papel, más tinta y más todo, podrían combatir mejor la inflación, además de muchas otras ventajas que dejo a la consideración de ustedes. ¡Lo que podría beneficiarse la Humanidad si existieran críticos de noticias corrientes! Así sea.

RIVERO

Pleno

12-9. — Vistos los informes periciales pertinentes, se acuerda adquirir por concurso directo el inmueble de la calle Notarías, 8, por el precio de 850.000 pesetas, con el fin de afectarlo principalmente a la reforma y ampliación de la Casa Municipal de Cultura y edificios municipales colindantes, así como a posibles mejoras urbanas del sector.

26-9. — Caducando la concesión a favor de don Pablo López Rodríguez del espacio conocido por La Arboleda, se acuerda darla por finalizada y cancelar definitivamente el contrato que la regía; y destinar el referido espacio a uso público. El concesionario deberá dejar dicho espacio expedito y efectuar la entrega de las instalaciones de electricidad y conducciones subterráneas así como de las edificaciones allí construidas, que revierten al Municipio.

— Se impone contribución especial a las personas naturales y jurídicas beneficiadas por la obra de alumbrado público de la prolongación de la Avda. Gmo. Franco y plaza de San Pedro, entendiéndose por tales los propietarios de las fincas afectadas por la obra. La contribución se fija en el 50 por ciento del coste total de la obra. El reparto, a razón de los metros lineales de fachada.

— Vista la imperiosa necesidad de construir una dársena pesquera en el puerto de Palamós coordinándola con el puerto deportivo y una futura ampliación del puerto comercial, se acuerda interesar extensa información y sugerencias sobre todos los aspectos relativos a los tres sectores, comercial, pesquero y deportivo, a la Ayudantía Militar de Marina, Consejo Local del Movimiento, Cofradía Sindical de Pescadores, Cámara de Comercio I. y N. y Club Náutico Costa Brava, facultando a la Alcaldía para que a base de dichos informes

elabore una proposición para ser elevada a la Superioridad.

10-10. — La Corporación se da por enterada del escrito del 18-9 de la D.G. del Patrimonio Artístico y Cultural notificando que la resolución recaída en el expediente instruído a instancia del Ayuntamiento de Palamós es de desestimación de la petición de conservar las casetas de Cala S'Algúer al amparo del Decreto de 15-9-72.

— Recibido escrito de 26-9 de la Diputación Provincial otorgando a este Ayuntamiento una subvención a fondo perdido de 5.070.000 pesetas con destino a la ejecución de la obra «Colector San Juan-Padró», se acuerda hacer constar en acta el agradecimiento a la Diputación, remitirle fotocopia del acta y proyecto de la obra y comprometerse a realizarla con la aportación municipal necesaria para cubrir su total coste.

— Visto escrito de la Sala Primera de lo Contencioso-Administrativo de la Audiencia Territorial de Barcelona reclamando el expediente del recurso interpuesto por doña María de G. Costa Paretas contra los actos administrativos de este Ayuntamiento del 30-5 y 5-6 denegatorios de las reclamaciones presentadas en relación con el concurso para la explotación de un aparcamiento en la zona portuaria de Palamós, se acuerda comparecer ante la referida Sala al objeto de seguir el procedimiento y contestar la demanda, designando al letrado don Jorge Xifra Heras para actuar en representación del Ayuntamiento.

— La Corporación se da por enterada del escrito de la Delegación Provincial del Instituto Nacional de Previsión comunicando que ha sido aprobado un crédito de pesetas 4.486.195,75 para la financiación de la obra de habilitación de los locales arrendados para ser destinados provisionalmente a ambulatorio de la Seguridad Social, y que se

convoca concurso para adjudicar la obra de habilitación. Se prevé que el ambulatorio entre en funciones a comienzos de 1976. La Delegación del INP agrega en su escrito que se está ultimando el trámite de cesión gratuita de los terrenos donados por el Ayuntamiento para construir el nuevo edificio destinado a ambulatorio.

Comisión Municipal Permanente

12-9. — Por el precio de pesetas 1.404.231,43 se adjudica al contratista don Hernán Zurita la obra de ampliación de dos aulas y un almacén sobre el comedor del Grupo Escolar Ruiz Giménez.

— Por 1.474.822,50 pesetas se adjudica al contratista don José Esteve Llonch la realización del proyecto de iluminación de la Av. Generalísimo Franco y plaza San Pedro.

— Se encarga a la firma Opteplan el servicio de determinar los edificios de esta localidad cuyas fachadas se encuentran en mal estado de conservación con el fin de aplicar a sus dueños el arbitrio en vigor. El precio del servicio se fija en 90 pesetas por edificio con un mínimo de pesetas 210.000.

L'AMETLLA DE MAR Y PALAMÓS

Ya el sábado 13 de septiembre empezaron a llegar en autocares y coches los caleros que acudían a la segunda parte de «l'agermanament» entre l'Ametlla y Palamós. Como preludio de la fiesta, hubo un brillante desfile de las gentiles majorettes de l'Ametlla acompañadas por el Grupo Musical Amposta. El domingo a primeras horas siguió la afluencia de autocares y coches. El alcalde y concejales de l'Ametlla fueron recibidos en la oficina de Turismo por el de Palamós y corporación municipal.

En febrero último l'Ametlla de Mar dio el nombre de nuestra Villa a una de sus calles para simbolizar los vínculos que unen a las dos poblaciones. Al acto asistieron

el alcalde y concejales de Palamós, numerosos calero-palamosenses y palamosenses, a quienes el pueblo de La Cala ofreció una jornada desbordante de atenciones y simpatía. Ahora la Villa de Palamós, en grata y cordial reciprocidad, ha dado el nombre de Ametlla de Mar al tramo de vial que va de la plazuela de la Catifa al Faro, popularmente conocido hasta ahora como carretera del Faro. El acto central de los festejos tuvo lugar el domingo 14, a mediodía, con el corte de la simbólica cinta, sendos discursos de los alcaldes, señores Fernández Sutirá y Ballesteros Ballfegó, descubrimiento de la placa con el nuevo nombre de la calle y desfile de las graciosas majorettes, que prosiguieron sus evoluciones en la explanada del Pósito donde tuvo lugar también una audición de sardanas.

Por la tarde, fútbol, nueva actuación de las majorettes en el intervalo y más tarde, en la explanada del Pósito, concierto, habaneras y sardanas. Como fin de fiesta, «cremat» para todos, que la lluvia obligó a servir bajo techo. Todo muy animado y en conjunto una fiesta muy agradable, de la que quedan como recuerdos materiales, las placas que rezan «Carrer de l'Ametlla de Mar» y un magnífico reloj de repisa con gran ornamentación de bronce dorado, obsequio del Ayuntamiento de l'Ametlla al de Palamós.

SETENTA MIL QUINIENTAS PESETAS MAS

En nuestro número de agosto, la información «Las cotecatas en cifras» quedó incompleta por no haberse llevado a cabo todavía la cuestación, por visita a domicilio, a favor de la escuela de subnormales. Hoy podemos anunciar que este solo capítulo ha totalizado 70.500 pesetas como resultado de la labor personal de dos muchachas de Palamós: Rosa Zaragoza e Isabel Ma-

gañas, cuyo esfuerzo se ha visto correspondido con la generosidad de los donantes. Así, el total recaudado para la escuela de subnormales asciende a pesetas 165.560.

COMUNICACIONES POR CARRETERA

Data de 1972 un anteproyecto de autovía de la Costa Brava parte de la cual es el tramo Sant Feliu de Guíxols-Palamós con trazado más al interior que la actual carretera de la costa. De este tramo, la variante de Palamós cruzaría la carretera de Calonge cerca del matadero y por Sant Daniel, Club de Tennis y pie del Puig Parals, enlazaría con la C-255 cerca del Pont d'en Blau. Además de asegurar una comunicación rápida entre todas las poblaciones de la Costa Brava, solucionaría las congestiones de tráfico que se producen en verano entre Palamós y Sant Feliu por la carretera de la costa. Una solución un poco cara para Palamós, puesto que la primera condición que establecía el anteproyecto era que el Ayuntamiento debía expropiar a su costa toda la faja de terrenos afectados por la variante. Un precio exorbitante para, en concreto, descongestionar la carretera de la costa entre Palamós y Sant Feliu durante poco más de un mes y medio al año que es lo que duran los atascos. En la fase de información pública hubo varios objetantes, el primero de ellos el Ayuntamiento. Desde entonces parece que el proyecto está sumido en un profundo letargo.

Ahora se dice que la Diputación estaría interesada en otro proyecto: el de una carretera que desde la C-255, en un punto también cercano al Pont d'en Blau, discurriría por la margen derecha del Aubí hasta el camino viejo de Calonge y desde allí enlazaría con la carretera de Romanyá para unirse por la vertiente occidental a la C-253 cerca de Llagostera cuya confluencia de carreteras permite proseguir hacia el interior o hacia la costa.

Sobre esta idea ha habido un primer intercambio de opiniones entre el vicepresidente de la Diputación y alcalde de La Bisbal, señor Fina, el alcalde de Calonge, señor Rosselló y el alcalde en funciones de Palamós, señor Moral.

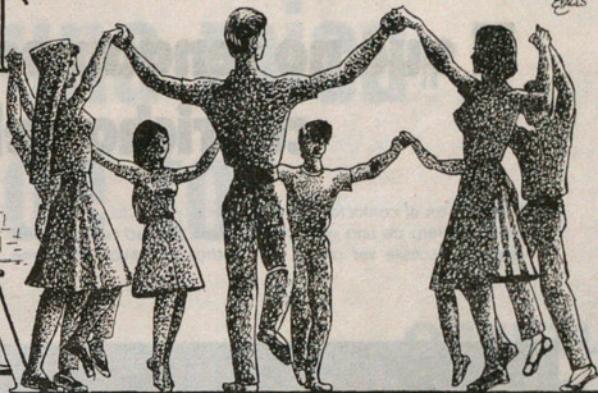
Habrá que esperar a conocer más detalles para poder formarnos una opinión. Uno de ellos sería un estudio razonado del volumen previsto de utilización de este itinerario. De momento, no podemos evitar ciertas dudas a causa del tramo de ascenso y descenso de la montaña de Romanyá, muy pintoresco de día, pero en definitiva una estrecha carretera de montaña con sus muchas curvas.

Suponemos que no se presenta este itinerario como solución para descongestionar en verano la carretera de la costa entre Palamós y Sant Feliu, porque cuesta admitir que los que quieran trasladarse desde Palafrugell-Palamós a Platja d'Aro se avengan a ir a pasar por Llagostera con, de por medio, el ascenso y descenso de una montaña. De todos modos reconocemos que es prematuro juzgar. Hay que esperar.

«BOLETS» MAS CAROS QUE LA CARNE

La temporada ha sido breve y difícilmente se producirá ya una segunda vuelta. Los «rovellons» forasteros se vendían a 150 pesetas kilo y los procedentes de nuestros pinares a 300, diferencia injustificable por más que pretendan que los de aquí son más gustosos. Los «rovellons» a 300 pesetas resultan más caros que la carne, sobre todo habida cuenta que la carne tiene un alto valor nutritivo mientras que el de las setas es igual a cero.

AL VOLTANT DE LA SARDANA

Educ

Noticiari

Volíem encapçalar aquesta notícia amb el títol de «Sardanes d'agermanament» fent referència a les ballades que tingueren lloc durant la diada de confraternitat entre les viles de l'Ametlla de Mar i Palamós el dia 14 de setembre. Però no, dient que hi hagué sardanes ja queda dit tot. Perquè l'agermanament té pocs símbols tan vigorosos i tan plaents com la sardana. En ella, com s'ha dit i repetit, hi cap tothom sense discriminació de cap mena i és per això que en tal diada de confraternització popular —quina llàstima que a Palamós siguin tan escasses aquestes— no podien mancar les sardanes.

Gent de l'Ametlla de Mar i de Palamós, agafats de les mans i formant rotllana, mirant enlaire i saltant de joia. Voleu millor expressió d'agermanament?

Les audicions anaren a càrrec de la cobla «La Principal de Figueres» que el matí interpretà: «En Jaume i l'Àngela», de Boix; «Bona festa», de J. Vicens (Xaxu); «Tossa bonica», de Mas Ros; «Festeig», de Viladesau, i «Platges de Palamós», de Saderra. I a la tarda: «L'Albert i la Dolors», de Boix; «Vigatana», de Saderra; «Noies alegres», de Mas Ros; «L'amic Crous», de Camps; «Esperit calongí», de Viladesau, i «Sardanes a la Lluna», de Capell.

I APLEC DE LA SARDANA - Calonge

Els nostres amics sardanistes de Calonge s'han sortit amb la seva. El dia 21 de setembre ha tingut lloc el I Aplec sardanista de la veïna vila de Calonge, amb el patrocini del seu magnífic Ajuntament i aportació de pràcticament, tot el comerç i entitats radicades a la mateixa.

La part musical anà a càrrec de les cobles «Barcelona», «Amoga» i «Baix Empordà», amb un total de 26 sardanes programades de tal manera que restaren contents tant els balladors com els qui no ballen però escolten. Cal remarcar que enguany aquest fenomen de deixar contents a tots s'ha produït en la major part dels Aplecs de les comarques gironines, cosa que feia uns quants anys que no succeïa. Més endavant intentarem explicar els motius, segons el nostre parer.

El I Aplec de Calonge es desenvolupà amb una gran concorrència de públic, poc d'esperar en aquestes acafalles d'estiu. Així que, tant per un cantó com per l'al-

tre poden estar ben contents els oranitzadors, entre ells el nostre amic Josep Gendrau i Xifró col·laborador d'aquesta secció de «PROA».

L'Agrupació Sardanista «Costa Brava» ha programat cinc audicions de sardanes que, baix el seu patrocini i organització tindran lloc a Palamós aquesta tardor. Cada audició tindrà un autor destacat i així tenim que el dia 19 d'octubre serà en Pau Marons; el dia 2 de novembre, Ricard Viladesau; el 23 de novembre, Joaquim Ferrer; el 8 de desembre, J. Vicens «Xaxu», i el dia 26 de desembre l'inoblidable Vicenç Bou.

Les ballades es celebraran al migdia a la Planassa del moll amb la col·laboració d'establiments radicats a l'entorn.

Siguem conscients

Un evocador record ha desvetllat la meva memòria al pensar en la desapareguda cobla «La Principal de Calonge», i m'ha mogut a escriure aquestes ratlles. És de suposar que encara queden alguns components de dita cobla; de no ésser així, això no és cap obstacle per a fer-ne esment. Molts pobles de l'Empordà tenen la seva de més o menys categoria. Actualment arreu del país n'existeixen unes setanta i les seves actuacions es repeteixen per tot Catalunya.

L'Empordà ja de sempre és solera de músics i de compositors. Calonge també té els seus i això suposa una solidesa de fonaments musicals.

Fent una miqueta d'història del nostre folklore, no es deu oblidar que cada dia és major l'entusiasme arreu de Catalunya. Seguint de prop les activitats sardanistes podrem constatar la gran obra que estan desenvolellant les entitats «Obra del Ballet Popular» i «Agrupació Folkòrica de Barcelona». Cal destacar la primera per l'organització de la Flama de la Sardana amb el seu corresponent Pubillatge, i la segona per l'organització d'aplecs i de ballades. Així com d'altres societats que seria llarg d'esmentar.

S'ha demostrat que la sardana té vida pròpia, però cal ajudar-la en les nostres possibilitats. Siguem conscients del que cal fer, no ens quedem enrera, treballem sense defalliment, així amb el nostre esforç enaltirem el nostre poble i potser veurem renéixer la nostra antiga cobla «La Principal de Calonge».

LLUÍS PALLÍ VILAR

P-1975-009-n110
010

El que no tengamos ventanillas no fue capricho del arquitecto

Creemos en el contacto humano, abierto y directo.
Sin la barrera de una ventanilla siquiera. Por eso cuando usted
desea o necesite ver a uno de nuestros ejecutivos, sólo tiene

que decirlo a un ordenanza. Tampoco en este caso encontrará barreras ni ventanillas. Sólo una puerta. Abierta.

BANCA CATALANA
Voluntad de renovación y servicio.

una mica de tot

PER UN DEBAT SOBRE LA COSTA BRAVA

En el número extraordinari del setmanari gironí «Presència», titulat «Judiç a la Costa Brava», hom podia llegir: «La Costa Brava necessita ara, entre moltes altres coses, UN DEBAT PÚBLIC AMPLI. Res de «Asambleas Provinciales de Turismo» convocades cada deu anys, que a ben pocs convoquen i a menys serveixen. És oportú de recordar que, fa justament 40 anys, es reunia una Conferència sobre la Costa Brava, on es trobaven representades nombroses entitats, que anaven des del Centre Excursionista de Catalunya fins a les Cambres de la Propietat de Girona i Barcelona, passant pels Serveis de Turisme de la Generalitat. Ens podria servir d'exemple.»

Era el primer pas; dues setmanes després el mateix setmanari publicava un article editorial titulat «Costa Brava debat» on partint de la reflexió d'aquell extraordinari es proposava la realització d'un debat ampli i democràtic sobre la nostra costa que respongués bàsicament als esquemes següents:

1. — Recollir àmpliament les veus de persones i entitats que tenen quelcom a dir i a aportar, tant per la seva vàlua científica o tècnica com per la seva representativitat i valors cívics, evitant la temptació fàcil de caure en els oficialismes burocràtitzats, en l'exclusivisme dels interessos econòmics o en l'esteticisme desvinculat de la realitat concreta i de la dinàmica social.

2. — Inserir l'objecte de la discussió en la problemàtica territorial, ecològica, cultural, econòmica, social i política de les comarques gironines i de Catalunya.

3. — Plasmar en documents a l'abast el conjunt de les intervencions i les conclusions orientadores de l'acció pública, i donar-los-hi la difusió convenient.

PROA DE PALAMÓS creu en la necessitat de la participació del poble en la gestió dels seus propis afers i per això, a través d'una carta del seu director, va manifestar als companys de «Presència» la seva solidaritat amb el debat. Ara passats uns dies, les adhesions han estat nombroses i la possibilitat de dur-lo a terme són àmplies.

És una oportunitat que no podem deixar passar. Molts racons de la nostra costa guardaran per sempre els efectes de la ineeficàcia i la negligència de les administracions locals i central; però som a temps de deturar aquest caos i de fer que els efectes actuals siguin només una mostra exacta del que representa actuar en contra dels interessos collectius. Després serà tard i els nostres fills ens acusaran justament d'haver col·laborat amb el nostre silenci a destruir allò que de més important tenim i que és patrimoni tant de nosaltres com de tots els qui vindran després, tant de les classes actualment en el poder com d'aquelles menys afavorides pel sistema actual. Tots plegats tenim la paraula.

OBERTURA DE CURS

Aquest any el col·legi universitari de Girona ha tingut inauguració oficial, amb assistència d'autoritats i conferència del doctor Pompeu Pascual. Ara només queda esperar que el funcionament sigui presidit per la normalitat i que aquesta sigui fruit, no de la renúncia a les aspiracions del món universitari, sinó de la consecució dels medis adequats per a aconseguir-les. Es de preveure, però, que després del fracàs del decret de «participación estudiantil» posat en pràctica l'any passat, les coses seran difícils.

EL CONGRÉS A LES COMARQUES

El Congrés de Cultura Catalana ha entrat en una etapa poc espectacular, però decisiva per a la vertadera eficàcia de la seva gestió. Un any després de la proposta dels Col·legis d'Advocats de Barcelona, a les diferents comarques dels països catalans, s'està treballant per a la consolidació dels esquemes que permetin el funcionament dinàmic i representatiu del Congrés. Ara mateix, a Girona, s'han reunit les entitats de les comarques de la Selva, la Garrotxa i el Gironès, adherides al Congrés per a elegir l'entitat que els haurà de representar a la comissió permanent, sortint elegit el setmanari gironí «Presència».

AMADEO CUADRADO

PINTOR

Pintura Decorativa, Industrial,
Rótulos, Empapelados, etc.

Calle La Pesca, 43 - Tel. 31 47 60 de Palamós

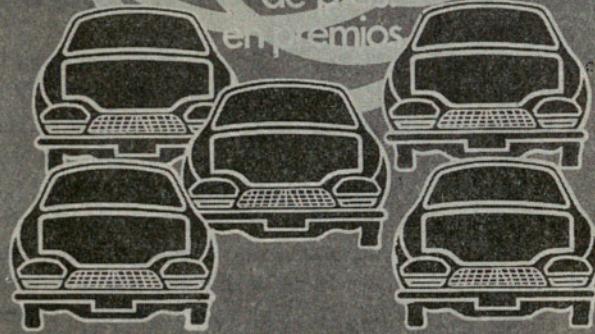
San Antonio de Calonge (Gerona)

CAJA DE AHORROS PROVINCIAL DE GERONA

del 1 de octubre al 15 de noviembre

SORTEO
DE 10 COCHES
CITROËN

...
un millón
de premios
en premios

51 dia universal del ahorro

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ORGUES - INSTRUMENTS

ALTA FIDELITAT

Exclusiva dels pianos:

RAMEAU

FUCHS & MÖHR

GEYER

YAMAHA

WURLITZER

ZIMMERMANN

RÖNISCH

FÖRSTER

BLÜTHNER

MÀXIMES FACILITATS
DE PAGAMENT

CINC ANYS
DE GARANTIA

c/. Eiximenis, 18

Tel. 20 63 86

GIRONA

C. A. U. - GIRONA

«C.A.U.» la revista del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya ha publicat, després de molt de temps de preparació, un número monogràfic dedicat a Girona i les seves comarques. En conjunt és un estudi seriós de la problemàtica més actual i com hom va dir en la presentació pública del número, és un intent de reflexió i d'aportació de noves vies a la nostra difícil realitat. El qui pugui molestar-se del contingut, o té massa interessos en joc o no vol mullar-se el cul. Pels qui creiem que només a partir de la discussió de la nostra realitat i del compromís amb ella, podrem construir un futur més nostre, aquestes pàgines de «C.a.u.» son un ajut immillorable.

SIMPOSI DELS PROFESSIONALS

Pels dies 7 i 8 de novembre era prevista la celebració del Simposi interprofessional de les comarques gironines. El simposi comptava amb les adhesions dels col·legis professionals de: Farmacèutics, Metges, Aparelladors, Arquitectes, Enginyers Agrònoms, Pèrits Agrícoles, Pèrits Industrials, Veterinaris i Agents de Canvi i Borsa. Hi havia tres sessions de treball previstes amb els temes: Col·legi universitari (situació actual i alternatives), anàlisi de l'avantprojecte de Reglament dels Col·legis professionals i anàlisi dels Col·legis professionals en el contexte socio-polític. El simposi era obert a tots els professionals gironins. El dossier amb les comunicacions i les conclusions hauria estat enviat a tots els professionals de Girona i a tots els Col·legis de l'Estat espanyol.

El simposi ha estat suspès.

Un elogi de Palamós

Carles Fages de Climent fou un poeta rellevant de l'Empordà (també autor dramàtic i assagista) pertanyent a la generació literària catalana noucentista del 1902, que és també, entre altres, la de Mn. Camil Geis i J. M. Rovira Artigas. Però el seu nom ha restat generalment exclòs de les antologies i dels panorames crítics que presumen de recollir l'actualitat, o la història de les nostres lletres.

Tanmateix, Fages de Climent fou profeta a la seva terra. Castelló d'Empúries ha donat al carrer on radica la casa pairal del poeta el nom de la seva darrera obra poètica publicada, dedicada («balada» la titulà l'autor) al «sabater d'Ordis», personatge mig real, mig irreal, suggerit al gran líric i èpic de «Les bruixes de Llers» pel pintor Salvador Dalí, qui il·lustrà (1924) l'edició d'aquest primer poema (prologat per Ventura Gassol) i que rubricà també, amb un dibuix, i corona també, amb una quatrena, aquesta última producció de Fages de Climent, recentment reeditada.

Per altra banda, Figueres, on nasqué Fages de Climent, n'ha honrat doblement la memòria, donant el seu nom, textual i complet, a la seva biblioteca provincial (gràcies, principalment, a la iniciativa i constància de Ramon Guardiola i Rovira, quan fou batlle d'aquella ciutat, vice-president de la Diputació Provincial gironina i ponent de Cultura d'aquest organisme); i, a través de la societat choral claveriana «Erato», creant el premi Carles Fages de Climent de poesia, que ve essent convocat i adjudicat anualment, amb copiosa i renyida concurrencia d'optants.

I bé; Fages de Climent concursà, al seu torn, a la ciutat de Mallorca (Palma), amb motiu del centenari comú de la naixença dels dos grans poetes, contemporanis i amics, Miquel Costa i Llobera i Joan Alcover i Maspons, a un premi de poesia, que li fou adjudicat «ex aequo» amb el darrer guanyador, a Barcelona, del Gran Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, el valencià Joan Fuster, també poeta, a més d'assagista i periodista. Fou amb aquest motiu que Fages de Climent, que no havia estat mai fins aleshores a Mallorca, s'hi desplaçà i allí va fer amistat amb el nostre gran amic fraternal, Pau Alcover i de Haro, únic fill encara llavors supervivent del poeta, i que ara hem d'enyorar, com al propi Fages de Climent, ambdós contemporanis de vida i de mort.

Anem al cas: quan Fages de Climent contemplà, des de la catedral gòtica que la presideix, la badia de Palma, la seva exclamació fou: «Que és bonic! Sembla Palamós!». Pau Alcover, que no coneixia aleshores encara la Costa Brava, s'indignà d'antuvi d'aquesta comparança, que, en una reacció molt pròpia de la seva vehemència, degué estimar pejorativa per a la seva ciutat de naixença, residència i tasca (relator de l'Audiència Territorial de Balears, com ho fou al seu dia, el seu pare, l'autor d'«El voltor de Miramar», autocrítica de la seva condició de buròcrata).

Passaren els anys i Pau Alcover, en un dels seus viatges a Barcelona, amb la seva esposa, avui vídua, Dolors Ramis d'Aireflor (neboda del poeta i periodista del mateix cognom, don Joan), acudí a la Costa Brava, accompagnats del qui signa, i el duguérem, naturalment, a Palamós, on encara la corba de la seva badia mostrava el seu esplèndid, harmònic, perfecte i simètric contorn a l'admiració dels visitants, també des de l'explanada del temple parroquial. I fou també aleshores que Pau Alcover recordà la frase de Fages de Climent, rectificà la seva indignació d'adés, i compartí els termes de la comparació feta pel poeta empordanès, en honor de Palamós i de la seva bellesa natural meravellosa.

Avui que aquells dos amics deuen ja dialogar en l'Eternitat, potser entorn d'aquesta anècdota i d'aquest tema, ens hem permès de fer-ne esment als lectors de «PROA DE PALAMÓS», en honor de Fages de Climent i de Pau Alcover, tant com de la vila que fou també (no ens cansarem de recordar-ho) pàtria d'un altre poeta, igualment oblidat o neglijit en les antologies generals: Salvador Albert i Pey.

OCTAVI SALTOR
de la R. A. de Bones Lletres de B.

Una nova víctima de l'esclat turístic?

A la província de Girona, i amb els primers anys de la dècada dels seixanta, va començar a manifestar-se un considerable retraiement en el referent a la indústria del suro. Retraïment palpable, per damunt de tot, en un camp determinat: el del nombre d'obrers empleats —dels tres milers que a finals del cinquanta treballaven en el suro, passem als mil dos-cents de 1970 (em refereixo, exclusivament, a la zona compresa entre Palamós i Sant Feliu de Guíxols).

Gratant en les causes que han motivat aquest déficit, trobem, en un lloc capital, el «boom» turístic que en els voltants de 1960 es produéix a tot el litoral espanyol i a la Costa Brava en particular i que coincideix amb una gradual pèrdua d'importància del suro com a matèria de primera necessitat. Si per una banda aquest esdeveniment serveix per a que el personal sobrant del sector surer sigui engolit pel sector turístic, per un altre costat, i negatiu, aquest fet ve a acréixer el déficit general que ja de per si suporta la producció suro-tapera, al desencabriar-se la mà d'obra d'ella i gitar-se amb els braços oberts al sempre instable «mannà» que venia de més

enllà de les nostres fronteres. A aquest condicionant, se li ha afegit darrerament, un altre de gran repercuSSIó, com és l'accentuada baixa dels preus del mercat surer portuguès. En efecte —i així m'ho deia el director de can Conrado Vilar—, l'industrial portuguès, amb la por d'una nacionalització de tota la indústria del seu país, s'ha afanyat a rebreixar el preu de les seves mercaderies, oferint-les al mercat exterior a unes taxes molt inferiors a les presupostades pels espanyols.

La factoria d'articles derivats del suro, Conrado Vilar, S. A., potser l'única d'aquesta zona gironina que quasi no ha conegut la crisi, ha saltat, fa encara pocs dies, al primer pla de l'actualitat. Això ho han produït les fortes diendes que manifestaven que se li havia concedit un terme de tres anys per a desaparèixer, ja que l'edifici restava dins d'un pla parcial d'ordenació urbana —conegut oficialment pel sobrenom de «la Unió», i popularment per «la Feixolina»— i, segons ell, deurán obrir-se en els seus terrenys i naus una sèrie de vies que tallaran alguna nau de la factoria en dues parts.

Per intentar aclarir l'assumpte, em

vaig posar en contacte amb la pròpia empresa, diguent-me els propietaris de la firma que ells ignoraven que el pla fos una cosa ferma, ja que, segons creien, encara mancaven una sèrie de diligències de preimplantació. També apuntaren que si el pla es tirés endavant, l'empresa té previst presentar una reclamació als organismes escaients, reclamant els seus drets. Per una altra banda, em van manifestar que no sabien d'un cas precedent, en el que una empresa amb més de 100 obrers, assentada a les foranies del poble, que és l'única fàbrica en tota la comarca de Calonge i que malgrat sentir els picots de la crisi, continuava la seva marxa amb desfogament, es veiés forçada a tancar les portes i enderrocar els seus murs perquè un carrer hagi de passar per aquell indret.

En l'altre front —o sigui el promotor del pla— hi tenim l'Ajuntament de Calonge, amb el batlle, senyor Rosselló, al cap. Aquest senyor, a més a més del seu càrrec oficial, és propietari d'alguns terrenys inclosos en «la Unió». A ell vaig anar per recollir l'opinió de la força activadora de l'hipotètic (per ara) «affaire». «Aquest pla parcial —em va argu-

mentar el senyor alcalde —està aprovat inicialment, havent ja conclòs el període d'exposició pública. En un proper ple, s'estudiaran les possibles impugnacions que s'hagin presentat..»

Qüestionat en quant a la desaparició de la fàbrica Conrado Vilar, S. A., que comportaria l'aprovació oficial del pla, el senyor Rosselló va dir: «Puc assegurar que no s'ha fet res per perjudicar-la. S'ha de tenir en compte que un pla parcial ve a ésser, simplement, una regla pels que vulguin construir a la zona planificada. I, per una altra banda, el que es posin en funcionament les disposicions, no implica el que s'hagi d'estructurar de cop i volta tota la zona planificada. La indústria d'en Conrado Vilar, sempre i quan els propietaris ho crequin convenient, doncs s'ha de tenir en compte que dintre d'uns anys els pot resultar més rendible vendre's els terrenys que continuar la producció, pot romandre vint anys més on està.» Abans de tallar la conversació, el senyor Rosselló va voler deixar ben clar que no té intenció d'intervenir en el ple en que es decideixi el punt de «la Feixolina».

Tant si s'escau un esdeveniment com un altre, els grans ferits serien, com quasi sempre, el centenar llarg d'obrers, que com molt bé diu un reconegut advocat de Calonge: «...aquests quedarien desvalguts per ésser quasi impossible trobar, els que tinguin certa edat, un altre lloc en una altra fàbrica propera, de la seva especialitat, veient-se tristament reduïts d'oficials a manobres

Segons les darreres impressions que he pogut recollir, sembla el més probable que a can Conrado Vilar, segueixin, mentre els dirigents així ho crequin convenient, la producció normal, sense que es vegin afectats per l'ordenació —suposant que aquesta es porti a terme—. Ara bé, també hi ha la probabilitat de que a l'empresa —com ja ens deia el batlle de Calonge—, a la llarga, li resulti molt més rendible vendre els seus terrenys; o que li oferissin traslladar-se a la prevista zona industrial de Calonge fet que, segons el mateix director de la factoria és impossible que es porti a cap, a causa de les grans dificultats que allò pressuposa (aixecament d'una nova fàbrica, parades en la producció, trasllat de la pesada maquinària...).

En un reportatge que fa un parell de mesos vaig publicar a Teleexpress, i en el que parlava del projectat club nàutic a mig de la badia de Palamós i en el terme de Sant Antoni, vaig dir d'aquest poble que havia deixat de ser-ho gràcies al turisme, fenomen que per una part li ha portat divises i expandiment demogràfic, i per altra —trista i traïdora— l'ha ficat en el món de l'especulació i de la destrucció de la natura. En aquesta ocasió, cal afegir: ...i l'amenaça de la desaparició de l'única factoria que existeix en els seus dominis.

Albert Arbós i Villasclaras

ENCARGOS

Transportes Segués

PALAMÓS a BARCELONA y viceversa

RECOGIDAS:

BARCELONA

PUJADAS, 46
JUAN DE AUSTRIA, 80 }
TEL. 226-98-16 CHAFLAN

Recogidas en PALAMÓS

Tauler Serviá, 9 - Teléfono 31 41 40

Félix Ribera e Hijos

Consignatarios de buques

Agentes de Aduanas

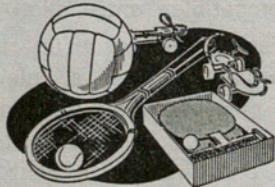
AGENTES DE

YBARRA Y Cía. - NAVIERA AZNAR
KELLER LINE - ITALIA
E. N. ELCANO
D. G. NEPTUN - NEASA
SVENSKA LLOYD - ROB SLOMAN
MONTSHIP LINES - CAPO LINE

Avenida Gral. Franco, 89

P A L A M Ó S

Teléfono 31 44 00
Telegramas "FRIBERA"

SPORTS LUZURIAGA

Armería LAURA MATEU

López Puigcerver, 1 PALAMÓS Teléfono 31 45 98

Equipos completos para todos los deportes

Atletismo
Foot-ball
Boxeo
Hockey
Baloncesto
Balonmano
Tenis
Montaña
Camping
Pesca submarina
Aparatos para gimnasia

Artículos de Caza de Alta Calidad

Nacionales y de Importación:

Escopetas finas
Armas automáticas - superligeras
Carabinas
Cartuchos
para caza
y tiro

Calonge

MÓN VIVENT

Bestiari

V

Fucsina, la libèl·lula

L'aigua de la riera va escorreguent-se cap avall enmig dels còdols plens d'algues. Els granets de sorra s'esquitllen per la força del corrent i inclús alguna pedreta va rodolant acompanyant-los. A les vores l'herba creix tendra, farta d'humitat. Però al ser a la gorga l'aigua no té empenta i resta mansa i embassada. És tan clara i transparent que es divisa la vida que s'hi desenrotlla fins el fons. Les larves de libèl·lula van a la caça d'animalets aquàtics per a nodrir-se.

Tot això ho contempla Fucsina, l'espia-dimonis vermell i d'ales de vidre, que plana volant la superfície cristallina del gorg. Les cries, sota la seva vigilància, se la campen per elles mateixes. Els polls d'anguila, semblen botonets d'argent viu, llisquen amunt i avall com posseïts per un ressort invisible d'un moviment continu.

Ja floreixen els tamarius. Una munió d'insectes brunzeixen entre les flors rosades i les fulletes incipientes. Fucsina vola vora' d'ells amb aires de superioritat. És com el rei dels hexàpodes. Quan vola sense fer moure les ales enmig de l'eixam heterogeni, tots li fan pas. Per alguna cosa és el més fort i el respecten.

Un tronquet davalla a la deriva. Fucsina hi aterra i per uns moments és navegant solitari. Després aixeca el vol i remunta el curs de la riera seguint la línia sinuosa del llit. Uns oms espessos tenen clavades les rels vermelloses dintre l'aigua i el seu fullatge ombreja el curs un bon tros. En el fons hi ha un podriguer de fulles velles emmantellinades de llot grisenc. Una grano pren el sol a la riba i tot d'un plegat capbussa a l'aigua rompent l'horizontalitat i produint-se corbes concèntriques que s'eixamplen fins que moren a les vores. Fucsina s'ha espantat i aixeca el vol guanyant altura ràpidament.

El gat del molí proper està ajegut sobre una roca amb els ulls mig tancats. Fucsina l'observa i se n'apar-

ta. No vol brocs amb animals que fan l'adormit, però són més llestos i àgils que els que estan al 'aguait.'

Ràpidament gira i torna a seguir el rieral. Ha arribat a la resclosa. L'aigua fa cascada saltant la presa amb gran soroll. Els raigs de sol, travessant el ruixim que mulla les mates i les branques baixes, formen un minúscul arc de Sant Martí. Fucsina, la libèl·lula, va donant voltes pel cim de la blanca barromera que es forma al xocar l'aigua que cau amb la de la gorga.

Ara segueix el rec del molí, herbós per totes dues bandes. Les fulles primes de les graminàcies sinuegen per la força de l'empenta del corrent. Uns vaillets, que busquen espàrrecs, s'adonen de Fucsina i l'empaiten amb vergassos de bruc. Sent el fueteig de l'aire que la fa anar quasi de trompis i copsa el perill de morir d'una vergassada encertada. Fuig de pressa, a tota velocitat, deixant amb un pam de nas als infants.

Arriba a la bassa. Quin camp d'ameratge! Però no veu res que floti per a posar-s'hi. Els arbres que es crien a la vora es reflexen a l'aigua invertits. Pel forat del molí es precipita l'aigua que fa moure les moles i, un cop llessta la feina, surt pel càcul i va a parar a la riera produint la bassada, la qual fa aixecar de pressa a les dones que renten agenollades a la vora. Fucsina va evolucionant per tota l'àmplia superfície. Per sobre d'ella volen les orenetes xisclant.

Se'n va. No segueix pas el rec. Està escarmantada dels vaillets que l'han empaitada amb males intencions. Vola per sobre un camp de naps florits els quals expelleixen un perfum penetrant. I posa rumb vers la riera en el lloc on està la gorga, on viuen les seves larves, puix fa estona que no les ha vist i no pot deixar de vigilar-les.

Compañía General de Carbones, S. A.

DELEGACIÓN DE PALAMÓS

HULLAS, ANTRACITAS, COQUES
Y LIGNITOS PARA
INDUSTRIAS, CALEFACCIONES
Y USOS DOMÉSTICOS

OFICINAS:

Pagés Ortiz, 73
Teléfonos 31 44 71
31 44 98

ALMACENES:

Carretera Faro, 5

HERRAMIENTAS
EFFECTOS NAVALES
BATERIA DE COCINA
OBJETOS PARA REGALO
CRISTAL - LOZA
PORCELANA
DROGAS - PINTURAS
INSECTICIDAS - VIDRIOS
MATERIAL ELÉCTRICO
RADIO - NEVERAS
MÁQUINAS COSER
WERTHEIM

Ferretería GATEURA

Hijo de Julio Matas

CONSIGNATARIO DE BUQUES

ESTIBA Y DEESTIBA

AGENTES DE:

MARASIA, S. A.
VAPORES SUARDIAZ
NAVIERA MALLORQUINA, S. A.
NAVIERA CONDAL, S. A.
NAVIERA PINILLOS, S. A.
AMERICAN EXPORT LINES, INC.
LIKES LINES
ITALPACIFIC LINES
SUMA LINE
COMPAGNIE DES MESSAGERIES MARITIMES
S. C. T. C.
COMPAGNIE FABRE S. G. T. M.
MAC ANDREWS & CO. LTD.
P. & O.
K. N. S. M.

Plaza de la Catifa, 3

Teléfonos: 31 41 34 y 31 44 81

Telegramas: «MATAS-

PALAMÓS

Arte y Artistas

X CONCURSO DE PINTURA "VILLA DE PALAMÓS"

y I DE ESCULTURA "MIGUEL OLIVA PRAT"

Galerías Tramontán

El Concurso de Pintura «Villa de Palamós», que goza de un gran prestigio en el país, ha representado en este su décimo año de convocatoria, un acontecimiento de gran éxito artístico. Aunque lo que cabe resaltar, significando una verdadera novedad, ha sido el «I Premio de Pequeña Escultura» que Galerías Tramontán ha instituido, con carácter permanente, a partir del presente año, en memoria del que fue gran arqueólogo y delegado provincial de BB. AA., don Miguel Oliva Prat, trágicamente fallecido en accidente de carretera el 18 de octubre de 1974.

De las obras presentadas en las modalidades de óleo, acuarela, dibujo y pequeña escultura, que pasa-

ban de 200, el Jurado de admisión —reunido para tal fin el 23 de agosto— seleccionó un total de 71, correspondientes a 71 artistas, entre las modalidades de pintura y dibujo. Aceptando asimismo, 68 esculturas con un total de 43 firmas, lo que totalizaba en 139 el número de artistas que figuran en el presente concurso. Con currencia más que considerable en el catálogo, que denota un alto nivel de calidad al ser elevado el número de participantes admitidos.

Como ya se viene haciendo durante los 10 años transcurridos, el primer sábado de septiembre se reunió el jurado calificador en las Galerías, en la que ya estaban instaladas todas las obras. Desde primeras horas de la tarde y después de largas y laboriosas deliberaciones, se otorgaron los siguientes premios:

En pintura al óleo, el primer premio «Villa de Palamós», otorgado por el Magnífico Ayuntamiento, correspondió al cuadro n.º 32, del catálogo, titulado «Desde Sant Pere de Roda», cuyo autor, Luis Roura, es natural de Sant Miquel de Campmajor y residente en Bañolas.

La pintura que ha obtenido el premio, representa una bella marina de majestuoso enfoque y de arriesgada perspectiva, captada desde el monasterio de San Pedro de Roda y tratada con una peculiar y original plástica, logrando una verdadera creatividad en la textura.

El primer premio de Acuarela, ofrecido por la

Premio "Villa de Palamós". Oleo. "Des de Sant Pere de Roda", Luis Roura.

Excmo. Diputación Provincial de Gerona, lo obtuvo la obra n.º 50, título «Mirador», autor Joaquín Comes, de Palamós.

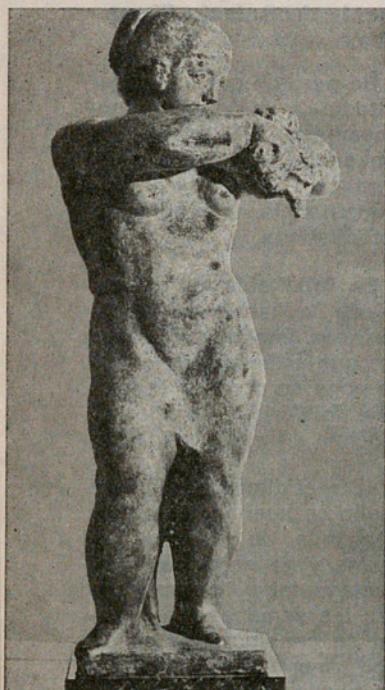
La obra premiada, titulada «Mirador», es una valiente acuarela que, con la peculiar personalidad del artista, arranca efectos plásticos tan intensos que la sumergen por los valores expresivos del mismo, de lleno, en la más amplia interpretación de la pintura. Entre un post-impresionismo mediterráneo y la fuerza creadora del expresionismo de Comes, esta acuarela sobresale del tradicional concepto de la pintura al agua, para hacer que los procedimientos que utiliza el autor, rompan todos los cánones establecidos, dándoles una nueva dimensión.

Primer premio de Dibujo otorgado por los señores Doménech y Soler Cabot, recayó en la obra n.º 71, título «Dibuix 75», autor Torres Massip, de Barcelona.

El tema, surrealista en concepto y planteamiento, presenta una alegoría a la marinera villa de Palamós, figurando en el mismo una vista de la población y parte de su puerto, un barco

y la fauna del mar, con una cara femenina ocupando el primer plano. Su realización es limpia y concienzuda lo que denota un pulcro hacer y una gran personalidad.

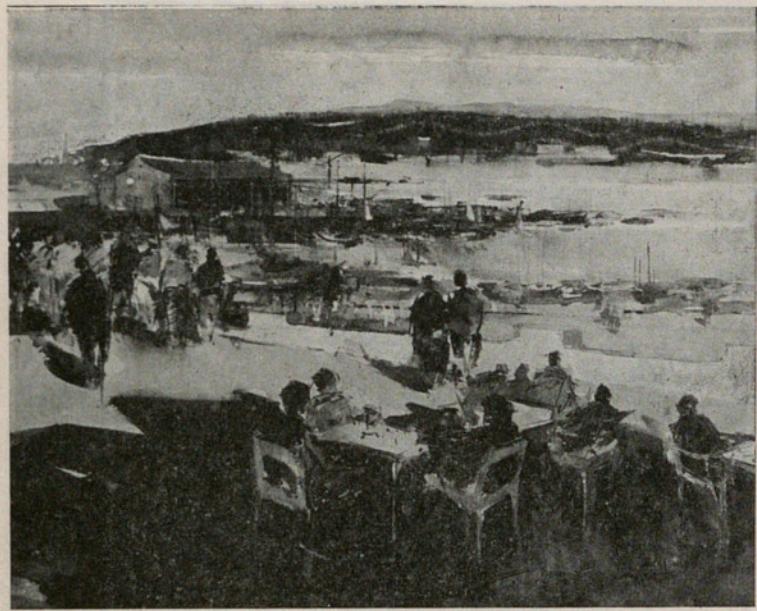
El Premio Miguel Oliva Prat, otorgado por el Banco de Coordinación Industrial, correspondió a la obra n.º 36, titulada «Las uvas», de Carlos Martín «Maño».

Primer Premio Escultura. "Las uvas", Carlos Martín "Maño"

Primer Premio Dibujo.
"Dibuix-75", Torres Massip.

Primer Premio Acuarela. "Mirador", Joaquín Comes.

El bronce que ha conseguido el primer premio, es de un equilibrio y de unas proporciones que lo hacen emerger con el singularismo propio de las obras maestras.

Además de los premios señalados, el Jurado otorgó los siguientes:

En óleo:

Premio de la Crítica «Juan Cortés», ofrecido por doña Carolina Engelhorn correspondió al cuadro n.º 23, título: «El cremat», autor Jacinto Moreira Pujol, de Calonge.

Premio «Theodoro Rousseau», «In Memoriam», correspondió al cuadro n.º 33, título «Barcas Serrallo», autor Josep Sala Llorens, de Barcelona.

Premio «Marina Pujadas de Grau», correspondió al cuadro n.º 3, título «La ventana», autor Cayetano Arquer Buigas, de Sardanyola.

Premio «Nuria Barceló de Vallet», correspondió al cuadro n.º 6, título «Port» (San Sebastián), autor, Miguel Carbonell, de Barcelona.

Premio Especial «Excmo. Sr. Gobernador Civil», correspondió a la obra n.º 42,

título «Le port d'Honfleur», autor, Vives Fierro, de Barcelona.

Premio «María Trías, In Memoriam», a la obra número 24, título «L'església i cases», de Jordi Pagans Montsalvatje, de Barcelona.

En acuarela:

Premio «Joaquina Colomer de Verdaguer», a la obra n.º 51, «Capvespre», autor Josep Costa Sobrepera, de Palafrugell.

Premio «Rosa M.ª Vila de Mató», a la obra n.º 54, título «Club Náutico de Barcelona», autor Vicente Gómez Fuster, de Barcelona.

Premio «Galerías Tramontán», a la obra n.º 57, título «Contraluz en grises», autor José Olivé Gómez, de Barcelona.

En dibujo:

Premio «Agustina Borza de Travé», al cuadro n.º 64, título «Hamburg-Port», autor, J. Granados Llimona, de Sant Joan les Fonts.

Premio «Rita Montmany de la Torre», correspondió al cuadro n.º 62, título «En la playa», autor A. Fernández de Castro y de Trinchera, de Olot.

En Escultura:

Premio «Homenaje a Juan Cortés», ofrecido por don Miguel Vall Bragulat, a la obra n.º 30, título «Maternidad», autor Luisa Granero, de Barcelona.

Premio Especial «Excmo. Sr. D. Juan Antonio Samaranch», a la obra n.º 12, titulada «Pareja», autora, Pía Crozet, de Gerona.

Además, como ya es habitual en los concursos de pintura, se ofrecieron los siguientes Premios Honoríficos:

Premio de Honor - Medalla de Oro del Excmo. señor don Luis Rodríguez de Miguel, Ministro de la Vivienda, a la obra n.º 45, título «Forma 2», escultura del artista Josep Perpiñá Citoler, de Gerona.

Placa de Honor del Excelentísimo Sr. don Enrique García Ramal, Presidente del Consejo Económico Nacional, a la obra pictórica, óleo, titulada «Natura morta», n.º 19 del catálogo, autor Ramón Margalef, de Reus.

Ancla de Oro - Premio Especial de la Comunidad Turística Costa Brava, a la escultura n.º 68, título «Torro», autora Emilia Xargay, de Gerona.

Placa de Plata de la Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Palamós, al óleo n.º 39, título «Palamós 75», autor Josep Vila Sierra, de Barcelona.

Televisión

TVE

Los miércoles nocturnos se convertirán, si sigue la tónica del miércoles 19 de octubre, con la nueva programación, se convertirán, decimos, en el día-estrella de TVE. Después del Telediario, el programa «Los ríos», que empezó con el Alagón y es un buen programa, pardiez, de altura y clase y además interesante y formativo. Continúa con «Este señor de negro»

con un trío autor-director-intérprete, ¡¡¡muy jirable!!! Mingote, Mercero y López Vázquez pueden hacer y harán maravillas. El primer guion fue muy bueno y todo brilló a gran altura. Y termina la noche con «El show de...», en este caso de Raphael, que gustó en general, independientemente del hecho de que guste más o menos el astro elegido. Es pena que este trío de programas coincida con el cine-club de la segunda cadena. Esta notable mejoría de calidad en producciones de TVE merece una felicitación y, por descontado, un margen de confianza.

También merece citarse el espacio de ballet de los jueves, antes del Telediario. No será un programa de mayorías, en principio, pero lo será si se mantiene en pantalla. Lo bello gusta siempre.

Hay muchas alternativas de calidad en el Revistero de la sobremesa, si bien es de justicia decir que entretiene siempre e interesa muy amenudo. Tico Medina hizo un soberbio recuerdo de Antonio Bienvenida.

Ha perdido gas «Estudio, estadio» y ya no es tan curiosamente interesante como en las anteriores temporadas. Quizás hay mucha competencia en programas futbolísticos.

Es felicitable el esfuerzo de la banda del Mirillón, con Ismael a la cabeza, que sábado tras sábado pone en pantalla canciones folklóricas preciosas, muchas de ellas olvidadas.

«Directísimo» se discute y ello es bueno. Se nota la búsqueda de nuevas fórmulas y se nota inquietud por agradar e interesar todas las semanas. En general se consigue; ya es difícil mantener invariable un nivel alto de calidad.

R. M. R.

Cinema

NOTICIAS

«CANCIONES DE NUESTRA VIDA», NUEVO FILME ESPAÑOL. — El éxito internacional de «That's entertainment», antología de los mejores momentos de las películas de la Metro, que pronto se estrenará entre nosotros con el título de «Erase una vez en Hollywood» ha decidido al productor español Eduardo Manzanos a lanzar un producto similar a escala nacional *Canciones de nuestra vida*, por la que desfilan desde Lilián de Celis a Sara Montiel, pasando por nombres tan diversos como Antonio Gades, Conchita Piquer, Imperio Argentina, Nati Mistral y Antonio Molina.

UNA PELICULA BIOGRAFICA SOBRE EL GENERAL MAC ARTHUR. — Una importante productora americana tiene el propósito de realizar una película sobre la vida y las campañas militares del general Mac Arthur, uno de los personajes más famosos de los anales castrenses de aquel país, y uno de los más destacados en la última gran guerra. Como se recordará, sus proezas en las campañas de Filipinas, Corea y Japón, fueron ejemplares.

Para dirigirla se piensa en Lamont Johnson, del que se ha proyectado en España «Pesadilla en la nieve» y que es un cineasta que ha empezado a cobrar relieve.

ANDRE CAYATTE HABLA DE SU PROXIMA PELICULA «VEREDICTO». — «Tengo la virtud de indignarme», exclama André Cayatte. Y ha sido esta indignación quien le ha inspirado su película número veintiuno *Veredicto*, que rueda en estos momentos con Jean Ga-

bin y Sofía Loren como protagonistas.

André Cayatte cuenta así el tema de la película: «Sofía Loren se convierte en la viuda de un truhán. Esta mujer ha hecho todo lo posible por dar una buena educación a su hijo, pero éste se encuentra delante de la audiencia criminal, acusado de haber violado, estrangulado y ahogado a la hija de un profesor. Jean Gabin ha aceptado ser el presidente del tribunal, en su última aparición en la pantalla.»

«Veremos a un presidente de Audiencia —dice Cayatte— que no interpreta su verdadero papel, el de árbitro. Obedece a las presiones de su medio, obedece a una justicia de casta y tiene tendencia a prestar oídos a la acusación. Su carrera depende del procurador general que le toma nota, y de ahí parten sus poderes públicos».

Acorazado por sus convicciones, la nariz voluntaria y la mirada viva, Cayatte parte de nuevo hacia las cruzadas. «Hoy en día todas las ideologías filosóficas, religiosas, políticas, están en tela de juicio. Pero también es cierto que la vida en sociedad es un juego que no puede pasarse de las reglas», ha dicho.

EL REPARTO ARTISTICO DE «INFIERNO EN LA TORRE». — William Holden, Paul Newman, Steve McQueen y My Richard figuran entre los protagonistas principales de la película *Infierno en la torre*, que ha dirigido John Guillermin y producido Irving Allen. Es la historia de un incendio en un rascacielos de ciento treinta y cinco plantas. En la película aparecen también Robert Vaughn, Fred Astaire, Jennifer Jones, Faye Dunaway y Robert Wagner.

J. G. C.

EL FESTIVAL DE SAN SEBASTIÁN Y LA SETMANA INTERNACIONAL DE BARCELONA

No sería justo hablar de la situación general del cine, avui, a l'Estat espanyol, sense referir-nos a les novetats que suposen cada any el Festival de San Sebastián i la Setmana Internacional de Cinema a Barcelona.

La mayoría dels crítics han coincidit en remarcar el poc interès del Festival de S. S. any 1975, tot i que la indústria cinematogràfica espanyola ha aprofitat, com en d'altres anys, el certamen com a plataforma de promoció comercial.

El fracàs del festival s'hauria d'atribuir més a motius polítics que pròpiament cinematogràfics:

— Truffaut, Losey, Bogomilov, Catherine Deneuve, Glenda Jackson, Michael York, Helmut Berger no acudiren al festival contra tot pronòstic.

— El jurat italià es retira del certamen, així com les pel·lícules i representació sueques.

— H. G. Clouzot, que en principi havia estat designat president del jurat del festival, a l'última hora s'excusà i fou substituït per A. Isasi Isamendi.

De la mateixa manera es va temer que el boicot al festival per part d'alguns sectors estrangers s'estengués a les realitzacions espanyoles.

Les pel·lícules espanyoles que més ressaltaven damunt les representades al Festival foren: «¡Pim, pam, pum, fuego!», de P. Olea, i «Furtivos», de J. L. Borau. «Pim, pam, pum, fuego!», no obtingué cap premi, però actualment s'exhibeix a tots els cinemes nacionals amb gran èxit. En el contexte del cinema espanyol és sempre una novetat que es presenti la postguerra no des del punt de vista oficial, sinó des de l'òptica dels vençuts.

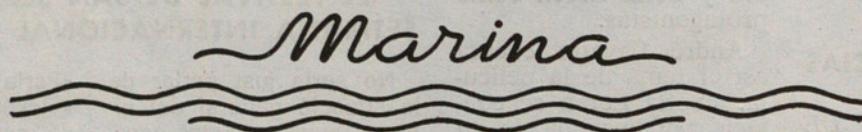
«Furtivos» fou premiada amb la «Concha de Oro»,

«Perla del Cantábrico» i «Ticket de oro». Després de molts problemes econòmics i d'altres relacionats amb la censura, la pel·lícula s'ha pogut presentar al Festival i exhibir als cinemes del país. No es tracta d'una gran superproducció a nivell nord-americà, ni assoleix la perfecció tècnica de moltes pel·lícules que hem vist darrerament, però val a dir que dins del contexte del cinema espanyol és una pel·lícula absolutament vàlida car s'enfronta a una realitat amb una projecció alliberadora a través d'unes imatges en ocasions captivadores (recordem l'escena de la matança del gos llop). Borau sempre havia volgut fer una pel·lícula amb la Lola Gaos i per a «Furtivos» s'inspirà en la pintura de Goya on Saturno engoleix el seu fill, remetent-se a «Saturno», nom que portava l'actriu a «Tristana» de Buñuel. D'aquí la idea d'una mare que cada dia va devorant el seu fill poc a poc; la revolta d'aquest constitueix el desenllaç del film. La interpretació a cura de Lola Gaos, Ovidi Montllor, Alícia Sánchez i el mateix Borau constitueix un dels atraccions de l'obra.

Amb les mateixes limitacions i sorpreses que el Festival de San Sebastian, s'ha dut a terme la XVII Setmana Internacional de Cinema a Barcelona. Dic sorpreses i limitacions car el programa anunciat es va veure modificat a l'última hora per motius extracinematoigràfics, d'aquí que la «Setmana» fos vista amb tant pessimisme com desconfiança. Gran part de les pel·lícules programades, no realitzades, pertanyien a països de l'Europa de l'Est (Hungria, Txecoslovàquia, URSS, Polònia, Bulgària...) i foren substituïdes per produccions en la seva majoria anglosaxones.

P-1975-009-0110
010

Mercería
Novedades

Mayor 45
Teléf. 31 41 67
PALAMÓS

EMILIO MATÓ

Suministros para la Construcción
y Decoración

Muebles Cocina
Sanitario
Azulejos
Terrazo
Fibrocemento

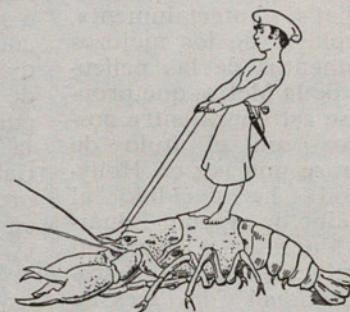
Carretera de Gerona, 72
Teléfono 31 40 82
PALAMÓS

CALZADOS
C. SARQUELLA

ULTIMAS NOVEDADES
Iglesia, 5 PALAMÓS

Mesón
Güell

RESTAURANTE

Teléfono 31 55 94 - PALAMOS

Bar-Pista «SAVOY»

TAPAS VARIADAS

General Mola, 8 PALAMOS

JUAN SOLER PARETAS

Construcción de Maquinaria - Especialidad en la del corcho
Calvo Sotelo, 7 - Tel. 31 40 83 - PALAMÓS

COCINAS INDUSTRIALES

FAGOR INDUSTRIAL

MÁQUINAS Y ACCESORIOS PARA HOSTELERÍA Y ALIMENTACIÓN

RAMÓN RIBA ROCA

Exposición: Avda. José Antonio, 66 - Tel. 31 45 01 - PALAMÓS

FRÍO INDUSTRIAL

GAGGIA

 CADI

Registro Civil

Movimiento demográfico durante Septiembre y Octubre:
Septiembre

NACIMIENTOS

Día 3, Rosario Lara de las Heras; José-Luis Fernández Fernández; Carmen Espinosa del Aguila. Día 4, Eduardo Martí Sugrañes. Día 5, David Cruz Arasil; David Godoy Navarro. Día 6, Yolanda del Moral Torres; Juan Fernández Massó. Día 7, Elizabeth Escudero Guerrero; Francisco-Oliver Martín González. Día 8, Marcos Garrido Puig. Día 9, María-Elena Lancharrón Parra; Natividad García Pérez; Mónica Marqués Ramos; Alberto Carbó Jordá. Día 10, Montserrat Rísech Amich; Angel Illodo González. Día 11, Luis Puig Martorell; Montserrat Plaia Ribas. Día 13, Alberto Viernes Aznar; Cristina Carralcázár Agúí; Iván Gómez Murillo. Día 14, Jorge Vilaboa Pérez. Día 15, Francisco-José Rodríguez Herrera; María-Luisa Alfaro Ortiz; María-Nuria Turó Servià. Día 16, José Rebull Rebull; Olga Passols Salvador. Día 18, Miguel Cobos Muñoz; Alicia Lerena Rocha; Manuel Pérez Sarret. Día 19, Olga Oller Campistol. Día 21, José Figueras Balaguer. Día 25, Yolanda Díaz Guirao. Día 27, Sonia Marqués Carreras; María de las Mercedes Solés París.

MATRIMONIOS

Día 7, Pedro Martínez Olea con Jacqueline Elizabet Brown. Día 15, Diego Moreno Medel con Manuela Justicia Gallardo. Día 20, Juan Rodríguez Reig con María-Dolores Alonso Sánchez.

DEFUNCIONES

Día 1, Horts Nolte Bertram, 55 años. Día 14, María Ruldua Casanovas, 83; Antonio Domínguez Guillén, 72. Día 19, Alberto Coll Quintana, 74. Día 21, Dolores Alba López, 74; José Casas García, 74. Día 22, Marguerite Mir, 90. Día 26, Carmen Cardona Villalba, 72.

Octubre

NACIMIENTOS

Día 1, Gloria García Rodríguez. Día 2, Jorge Alguacil de la Vega. Día 6, María Mir Oliveras. Día 7, Cristina Espinosa Bretón. Día 9, Juan-Ramón Moreno García. Día 10, María del Pilar Navarro Fernández. Día 13, Fanni Varela Guerrero. Día 14, Juan-Carlos Reolid Martín. Día 17, Carlos Matas Gratacap. Día 20, Miguel-Angel Fernández Moreno. Día 21, Oscar Guirado Pujol; Alejandra Jódar Rodríguez. Día 22, Marta Hernández Morató; Jaime Avilés Santofimia; Alvaro Avilés Santofimia. Día 23, Agustín Soto Osete. Día 25, Antonia Marín Monedero. Día 27, Valentín Puiggros Murcia; Alfonso Corbacho Tejada. Día 28, Jaime Pagés Monje. Día 29, Eva Martín Navarro.

MATRIMONIOS

Día 4, José-María Badés Alabau con Margarita Ramió Ferreras. Día 6, Manuel Fuentes Quiroz con Angelina Llambriach Benages. Día 8, Juan Riera Avellí con María-Isabel Andreu Martí. Día 11, Francisco Brull Martorell con Josefa Cano Martínez; Felipe Sánchez Paredes con Concepción Riaza Navarro. Día 18, José Cateura Ribas con María del Carmen Durán Heras; Gonzalo Carrascoso Jiménez con María-Ana García Martí; Pedro García Martí con Consuelo Alvarez Fox. Día 20, Jorge Pascual Gainza con María-Luisa Vall Roselló. Día 23, Manuel Riera Rubau con Mercedes Viñolas Sarquella. Día 27, Fermín Navarro Uréndez con Emilia González Blanco; Angel López Molano con Rosa Durán Parals. Día 29, Francisco Gálvez Porcel con Pilar Gatius Durán.

DEFUNCIONES

Día 1, Jaime Buscarons Juli, 75 años; Isidora Rodríguez Saavedra, 74. Día 5, Salvador Artés Alberola, 78. Día 11, Manuel Valls Cama, 65. Día 13, Aniceto Carreras Isern, 77. Día 14, Matilde Pujadas Muret, 77. Día 17, Francisca Coma Molins, 80. Día 26, Balbina Masjoan Galí, 81.

Meteorología local

Septiembre: Hubo de todo, excepto viento

El mes de septiembre, que acostumbra ser el mejor mes del año, nos deparó esta vez una gran variedad de fenómenos atmosféricos: nubes, nieblas, rayos y truenos, lluvia, lluvia de barro, granizo, mar calma y mar de fondo. Todo, menos lo más frecuente en Palamós: el viento.

Septiembre fue un mes de calmas y brisas suaves, con la sola excepción de dos días, el 25 y el 27, en que soplaron SW y SSW algo fuerte. Los dos primeros días del mes presentaron alternativas de nublados, chubascos y lloviznas. Si quisieron los chubascos débiles y cortos los días 4 y 6. El 11 hubo una pequeña tormenta con lluvia que pronto menguó en llovizna y ésta, a su vez, se convirtió en lluvia intensa al caer la tarde. El 14, después de mucho amenazar, descargó por la tarde una fuerte tormenta, con abundante aparato eléctrico, granizo y aguaceros muy intensos. Lluvia débil e intermitente el 15 y, en la noche del 16 a 17, cayó agua con barro, un barro rojizo y en cantidad bastante apreciable; fenómeno por supuesto no desconocido en estas latitudes aunque sí muy poco frecuente. Dijeron los meteorólogos que provenía de polvo del sur de Argelia que el viento elevó en torbellino a gran altura donde quedó prendido en las moléculas acuosas de las nubes que viajaron hacia el Norte y soltarón su carga en esta región. El día 18 amaneció con lluvia y ésta fue la última del mes. Según señalamos en nuestra nota del mes de agosto, los 138,4 litros/m² registrados por el pluviómetro desde las 8 h. del 31 de agosto a las 8 h. del 1 de septiembre, deben asignarse, según norma, a este último mes. Con arreglo a esto el total de lluvias de septiembre fue de 203,8 mm. o litros/m². El día más lluvioso (aparte del día 1) fue el 11, con 31,8 mm.

Hubo densos bancos de niebla, que dificultaron la navegación, por las mañanas de los días 24 y 29. Las temperaturas sufrieron un ligero descenso, ya rondando los 25° durante el día. La mínima del mes fue de 13° y la máxima 28,5°. La presión atmosférica osciló alrededor de los 755 mm. durante la mayor parte del mes. Sólo rebasó la línea de los 760 mm. en el período del 18 al 24. La mínima del mes fue 748 el día 15 y la máxima 763 el 22.

El martes 23 a las 17,55 (h.o.) tuvo lugar el equinoccio o paso del sol en su movimiento aparente, por el ecuador, marcando el fin del verano y comienzo del otoño.

Octubre: Continuó el régimen de calmas. Lluvias escasas

La tónica general fue de días soleados y sin viento. Rompieron a trechos la monotonía de esos días apacibles unas pocas jornadas ventosas, algunos nublados y lloviznas de muy poco volumen.

El día 1 soplaró SW fuerte que amainó al anochecer. Quedó el tiempo en calma hasta el 9 en que se entablaron brisas del N que persistieron hasta el 13. Con un par de insignificantes reincidencias del N y NNW, las calmas reinaron hasta el 29 en que soplaron SSW flojo y luego SW de moderado a fuerte. Termina el mes bajo el dominio de los lebeches.

Llovió el 8 por la noche, el 10 hubo una ligera llovizna acompañada de un muy modesto relampagueo; las tardes del 12 y 16 fueron de cariz tormentoso y llovió algo el 18. Total, el agua caída en octubre no aportó nada a los pozos y reservas subáreas y no llegó a representar un beneficio apreciable para la agricultura.

En cifras, el pluviómetro totalizó 20,9 mm. o litros/m². El día 13 fue el día más lluvioso con 9,5 litros/m².

Las temperaturas fueron agradables, oscilando alrededor de los 16-17° en las primeras y últimas horas diurnas, con subida a los 20-21° a mediodía. Hubo dos picos: un descenso los días 11 y 12 que estableció la mínima del mes en 8° y a primeros de mes un día veraniego que dejó la máxima en 27°.

Cámara Oficial de Comercio,
Industria y Navegación
de Palamós

Principales asuntos de interés general, tratados en la última sesión del Pleno de la Cámara.

COYUNTURA ECONOMICA.

— Su desenvolvimiento, estimado en alcance global, es gradualmente descendente, según se desprende de la situación que acusa el movimiento de cada uno de los sectores operantes en nuestra demarcación.

Industria corchera. — En el estado comparativo estadístico, relativo al volumen de salida en peso, de la totalidad de lo expedido por España, entre el primer semestre del año 1974 y el actual 1975, se observan por productos principales, las siguientes bajas en todos ellos:

Corcho en plancha 43%, granulados 48%, tapones corrientes 21'50%; tapones champán, 30%, aglomerado negro 15%, discos aglomerados 28'50%. Significa en total, en cuanto a peso, una regresión de 10.100 toneladas y en valor 290 millones de pesetas. **Cerámica:** Mientras la decorativa, va manteniendo relativamente su posición, la destinada a la construcción, sufre un apreciable descenso. **Metálica:** La dedicada a maquinaria corchera, se resiente de la situación. **Tubos flexibles y otras manufacturas:** Van sosteniendo la producción. **Artículos del caucho:** Se desenvuelve en condiciones iguales que la sección anterior. **Construcción:** Bastante paralizada, con el consiguiente desánimo de las empresas. **Turismo:** Se estima que en los establecimientos hoteleros, la clientela ha experimentado una bajía de alrededor del 12%, en relación al año anterior. En cuanto a los campings, puede apreciarse que respecto a la temporada 1974, en la presente se ha conseguido como mínimo llegar a la cota de 1973, que fue la más alta registrada.

El cura de un lugar próximo a la Bechellerie, donde Anatole France solía pasar algunas temporadas, encontró un día al gran escritor en una farmacia de Tours. El farmacéutico los presentó y después de los habituales cumplidos, Anatole France dijo sonriendo al sacerdote:

— Desconfíe usted de mí. He escrito muchos libros malos y el buen Dios no debe quererme demasiado.

El cura sonrió y dijo:

— El buen Dios, señor France, no tiene tiempo de leer sus libros. ¡Tiene tanto trabajo!

— ¡En verdad, señor cura, que tiene usted razón! Soy un necio. Y el escritor y el sacerdote se hicieron los mejores amigos.

* * *

P. T. Barnum, que fue quien dijo que cada minuto nace un papapatas, se aferraría a su opinión si hubiera leído un anuncio aparecido en varios periódicos de los Estados Unidos, que decía:

«Última oportunidad de enviar un dólar al apartado de correos 109.»

Centenares de incautos, sin tener idea del destino de ese dólar, se apresuraron a enviarlo.

* * *

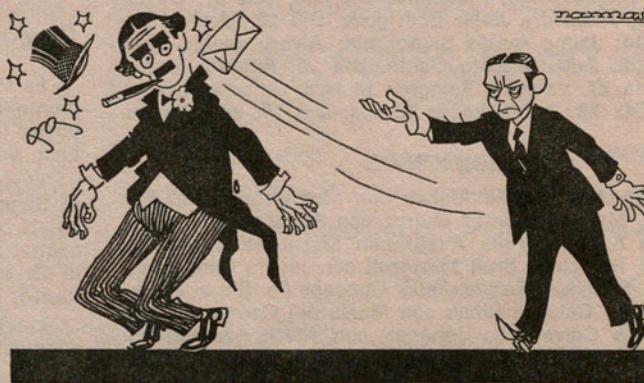
Consejos y amenazas economizalos cuanto puedas. Si te ves obligado a darlos, hazlo en forma que no aparezcan ni como consejos ni como amenazas. (Conde de Romanones.)

* * *

El director de un teatro que tenía reputación de hombre sucio, se disculpó un día con Feydeau:

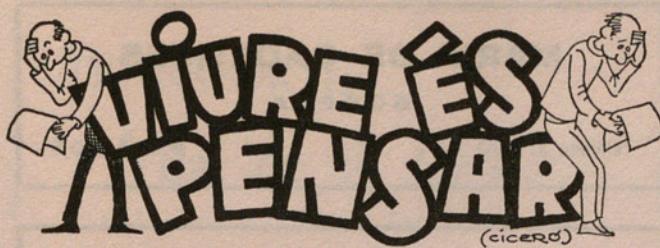
— Te aseguro que me baño a diario...

— No lo dudo — replicó Feydeau —; pero de vez en cuando deberías de cambiar el agua...

Groucho Marx, el famoso cómico del cine, con motivo de una visita que hizo a Londres, expresó su deseo de conocer a Thomas S. Elliot, de quien se proclamó ferviente admirador y al que dedicó grandes elogios. Y el famoso poeta y premio Nobel, que se enteró, le escribió una carta así concebida:

«No sé como agradecerle las sentidas frases que me ha dedicado. Sus palabras han contribuido mucho más a mi popularidad que mis poesías y me han dado gran prestigio en la vecindad, especialmente ante el droguero que vive debajo de mí.»

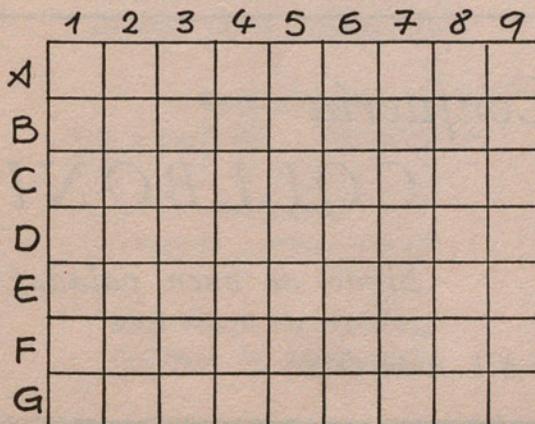

COLLECCIÓ DE PROBLEMES DE MOTS ENCRELIJATS

per N. M. B.

PROBLEMA N.º 24

S'han de pintar cinc quadrets: 7-B, 2-C, 6-C, 4-E i 6-F

HORITZONTALS. — A: Les ven el menuder, i creieu que no hi ha res millor ni més adequat per a fer un bon freixurat. — B: Ho és allò que ens imposa càrrega o despesa. Símbol químic del bismut, al revés. — C: La té el senyor i el criat i la senyora Ramona, i amb la germana bessona viuen al mig del terrat. Aquell riu que tots sabem que diuen que hi ha a Galícia. És, segons deia J. J. Rousseau, l'únic que s'atrevia a contestar a la seva dona. — D: Nom italià del llibre que va escriure Bocaccio i que si un temps fou famós com a llibre d'obscuritats, avui és considerat com a obra d'art i no tindria res de particular que a no tardar fos imposat com a llibre de text a les escoles d'E.G.B. — E: Ventet suau, fresc i placèvol de manera que no fa fred ni calor ni amoïna. Terrassa. — F: En el temps del caciquisme, ho feien fins i tot els morts. Ara, de fet, no ho fan ni els vius. Riu que passa per Perpinyà i que mai no acaba de passar. — G: Persones que tenen per càrrec aconsellar i il·lustrar-ne una altra en algun assumpte.

VERTICALS. — 1: Forma catalana d'una ciutat andalusa famosa per la seva mesquita. — Adverbis de lloc. Un dels pocs déus que encara avui té a grapat els adoradors. — 3: Actualment estan de moda. És clar que perquè es puguin portar a cap hi ha d'haver primer un captiu o un segrestat. — 4: Melodia vocal o instrumental. Vocal repetida. — 5: Monuments megalítics compostos d'una pedra plana posada sobre dues o més pedres verticals. — 6: Forma de l'article masculí singular, a les comarques del parlar salat. Al revés, matrícula d'automòbil a la nostra província. — 7: Cinquanta. Aquella de les nou muses que presideix la poesia amorosa. — 8: Plat pla o altre recipient semblant, destinat a posar-hi les ampolles de licor i els gotets o copetes en què es serveix. — 9: Són pocs els que ho són al Liceu, si ho comparem amb els que té la Companyia Telefònica Nacional.

SOLUCIÓ AL PROBLEMA NÚMERO 23

A: Enguinaven. — B: Rasputin. — C: La-Vinca. — D: Petrolers. — E: L. Galanes. — F: Aleta. tuO. — G: Tos. Tesat.

Bahía

Movimiento portuario de septiembre y octubre.

SEPTIEMBRE

Lunes, 22: El buque griego «Argonaut» tocó en nuestro puerto en crucero turístico. Había hecho escala en Málaga y Barcelona. Sus 137 pasajeros, en su gran mayoría matrimonios americanos de edad madura, desembarcaron y estuvieron deambulando por las calles céntricas de Palamós, durante las últimas horas de la tarde. Por la noche hubo a bordo una fiesta de típico sabor griego. Ya de madrugada el «Argonaut» siguió viaje a Sète y Cannes.

OCTUBRE

Sábado, 4: La m/n «Simmons Gate» descargó 1.900 tons. de pasta de papel, procedencia USA vía Rotterdam.

Miércoles, 8: El «Don José» cargó 25 tons. de aceite de orujo destino Imperia (Italia).

En septiembre la escala del «Argonaut», con la presencia de sus pasajeros en las calles comerciales de Palamós, quizás procuró alguna venta a las tiendas. Es todo lo que el mes de septiembre dio de sí.

En octubre hubo un poco más de animación en el puerto. Dos exportaciones con un total de 657 tons., una importación de 1.900 tons. y, en cabotaje, la llegada de 460 tons. de sal.

Se habla de perspectivas, de la adecuación del muelle comercial para el atraque de buques-canguro para carga y descarga en containers y del tráfico que puede aportar el polígono industrial de Celrá. Nos consta que el Ayuntamiento, la Cámara de Comercio y los consignatarios se están moviendo en un esfuerzo conjunto para inyectar un poco de vida a nuestro decadente puerto.

VENTANAL DE LA CARIDAD

Dirigido por Cáritas Diocesana-Gerona
c/. Fco. Ciurana, 10 - Teléfono 20 49 80

El tiempo pasa. Sólo el bien que hayas hecho permanece. Aprovecha cada día de este año para hacer el bien que puedas.

N.º 704.—Cabeza de familia enfermo, con 5 hijos menores, necesitan 2.500 pesetas para gastos de alimentación.

N.º 705.—700 pesetas hacen falta a familia, que por enfermedad, han tenido que desplazarse del pueblo.

N.º 706.—Sra. viuda, con 2 hijos menores, encontrándose, en estos momentos, en apurada situación, solicita 14.400 pesetas para ayudas escolares.

N.º 707.—Matrimonio, con escasos recursos económicos, y tres hijos menores, uno de ellos enfermo, han contraído deudas por pesetas 6.254.

Nota: Los donativos que entreguen para esta sección han de constar, por favor, «Ventanal de la Caridad».

Cáritas informa que ha cerrado las campañas de ayuda a Pakistán e Indochina. La recaudación en la Diócesis ascendió a 233.906 pesetas para Pakistán y 477.714 pesetas para Indochina.

FOTO AMATEUR

Revelado - Copias - Ampliaciones

Concesionario de las mejores marcas - Laboratorio para el aficionado

Mayor, 6 - PALAMÓS

MARIA DE CADAQUÉS

BODEGA

Teléfono 31 40 09

PALAMOS

Hotel MARINA

Teléfono 31 42 50

PALAMÓS

BUTANO CASTILLO

AGENCIA DISTRIBUIDORA N.º 1612

ELECTRODOMÉSTICOS

Calle Ancha, 10
Teléf. 31 49 34

PALAMÓS

Avda. Victoria, 34
Teléfono 31 48 55

Marmolistería PALAMÓS

Jorge Falgueras Buscaróns

ESPECIALIDAD EN LÁPIDAS CEMENTERIO,
APLACADOS, FACHADAS, COCINAS, ESCALERAS,
MOSTRADORES Y BORDILLOS JARDINERÍA

Calle Balmes, s/n.

PALAMÓS (Gerona)

Confitería

COLLBONI

Signo de buen paladar

P A L A M Ó S

Construcciones
y
Reparaciones
de
Albañilería

c/ Riera, 28 - 2.^a
Teléfono 31 50 17

PALAMÓS (San Juan)

Farmacia COSTART

Mayor, 39 - Tel. 31 41 23

P A L A M Ó S

MUSICAL EIXIMENIS

PIANOS - ÓRGANOS
INSTRUMENTOS

MÁXIMAS FACILIDADES
DE PAGO
GARANTÍA ABSOLUTA

Eiximenis, 18 — GERONA - Teléfono 20 63 86

TRANSPORTES

Vda. de D. Oliver

CALLE ANCHA, 2 Y 4 - TELÉFONO 31 44 46

PALAMÓS

Playa de Aro - Calonge y San Antonio de Calonge

PALAFRUGELL

Calle Caballers, 23 - Teléfono 30 01 39

Llafranch - Calella - Tamariu - Bagur

*

BARCELONA

Calle de Aragón, 386 - Teléfono 225 81 50

*

GERONA

Norte, 18 - Teléfono 20 35 44

*

SAN FELIU DE GUIXOLS

Calle Mayor, 40 - Teléfono 32 02 75

Pintor

Decorador

José Orihuela

*

Carretera de Gerona, 75 Teléfono 31 41 96

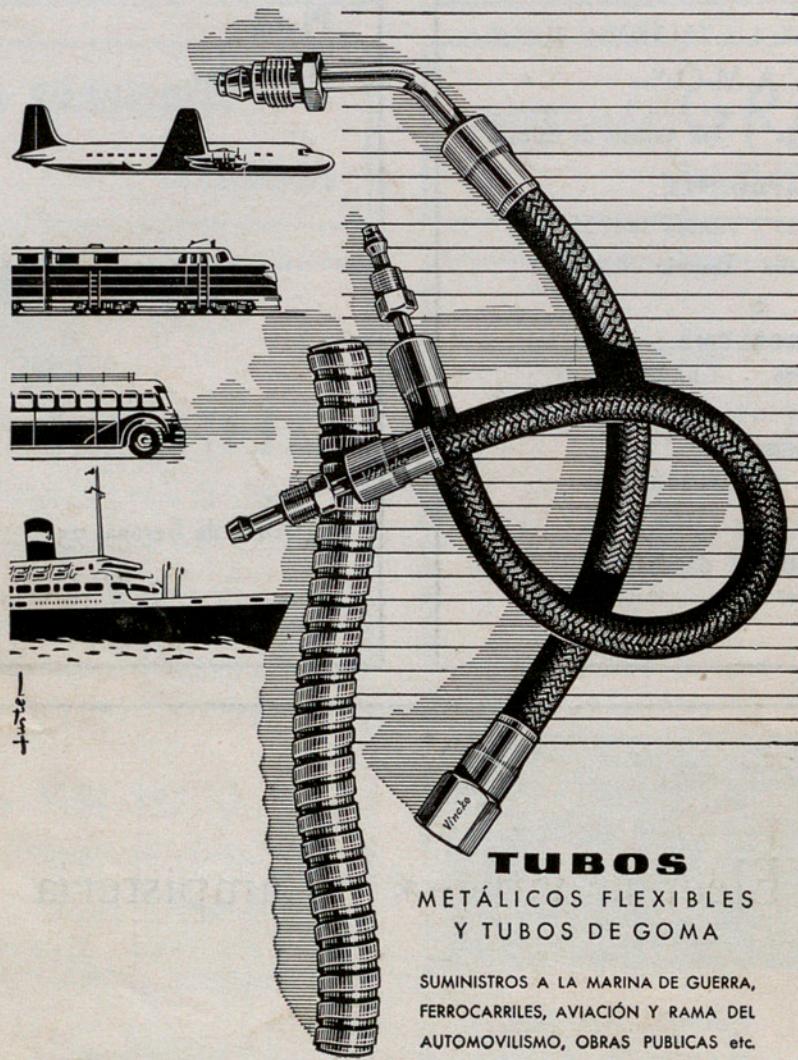
Palamós

Electricidad * Lampistería

R O G L A N S

PALAFRUGELL

P-1975-009-0110
010

TUBOS
METÁLICOS FLEXIBLES
Y TUBOS DE GOMA

SUMINISTROS A LA MARINA DE GUERRA,
FERROCARRILES, AVIACIÓN Y RAMA DEL
AUTOMOVILISMO, OBRAS PÚBLICAS etc.

Vincke PALAMÒS